

Gouden
Setje

Uitgeverij Eenvoudig Communiceren | Lezen voor Iedereen

www.eenvoudigcommuniceren.nl

www.lezenvooriesdereen.be

Tekst: Annemarie Jongbloed

Redactie, vormgeving en beeldbewerking: Eenvoudig Communiceren

Beeld: Joenk, Shutterstock

© 2024 | Uitgeverij Eenvoudig Communiceren, Amsterdam

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 8696 765 0

NUR 284 en 286

Gouden
Setje

ANNEMARIE JONGBLOED

Dit boek heeft het keurmerk Makkelijk Lezen

Rico

‘Hij kijkt naar je, Naila!’

Emma tikt me aan. Ik durf niet op te kijken. Maar Emma steekt vrolijk haar hand op.

‘Hoi Rico! Kom je bij ons zitten?’, roept ze.

‘Niet doen’, mompel ik.

Maar het is al te laat, want Rico loopt over het schoolplein naar ons toe. Hij lacht naar me.

‘Hé, Naila, hoe is het?’

‘Goed’, zeg ik zacht.

‘Spijbelen jullie?’, vraagt Rico.

‘Tussenuur’, zegt Emma. Ze staat op. ‘Ik moet naar de wc. Tot straks.’

Ik schrik. Typisch Emma. Ze weet dat ik Rico leuk vind. Ze wil ons koppelen.

Ik zie haar in het schoolgebouw verdwijnen. Het liefst zou ik achter haar aanlopen. Nu zit ik hier alleen met Rico! Wat moet ik tegen hem zeggen?

‘Hapje?’

Rico houdt een gevulde koek omhoog. Maar ik schud mijn hoofd.

‘Houd je niet van koek?’, vraagt Rico.

Meteen denk ik aan de koek die mama vaak bakt.

‘Jawel’, zeg ik. ‘Mijn moeder bakt vaak kokoskoekjes.’

Rico lacht.

‘Dat klinkt beter dan de koeken uit de kantine. Die van jou kom ik graag eens proeven.’

‘Nou eh ...’

Wat moet ik zeggen? Ik ga echt geen jongen mee naar huis nemen. Zelfs Emma is nog nooit bij mij thuis geweest. Mijn ouders zouden zich rot schrikken als ik haar mee zou nemen. Een meisje met make-up en een piercing door haar navel. En Rico ...

‘Leuk shirt’, onderbreekt Rico mijn gedachten.

Ik kijk naar mijn glimmende blouse.

‘Ik houd van goud’, zegt Rico.

Ik voel even aan de gladde, goudkleurige stof.

‘Ik ook’, zeg ik.

‘Chrysos’, zegt Rico. ‘Goud’.

Verrast kijk ik op.

‘Kun jij Grieks?’, vraag ik.

Rico grijnst.

‘Jaartje gymnasium gedaan. Daarna even havo, maar daar werd ik vanaf getrapt. Nu dus examen vmbo. Hoe ken jij Grieks?’

‘Ik vind het leuk om Grieks te leren. Het is een bijzondere taal. Eigenlijk wilde ik naar het gymnasium. Maar mijn juf op de basisschool vond het vmbo beter.’

Rico kijkt me aan met grote ogen.

‘Dus nu leer je zelf Grieks? Dat is echt knap!’
Ik glimlach verlegen. Had ik dit niet moeten vertellen? Misschien vindt hij dat ik opschep.

De bel klinkt hard. Ik sta op.

Rico staat ook op.

‘Zie ik je morgen?’, vraagt hij. ‘Dan kun je mij een paar Griekse woorden leren.’

‘Oké.’

Ik heb het opeens bloedheet. Snel loop ik naar binnen.

'Ik houd van goud.'

Goud

Emma kijkt me nieuwsgierig aan.

‘Hoe was het?’

‘Ja, leuk.’

‘Alleen leuk?’, vraagt Emma verder.

Mijn hoofd voelt nog steeds warm.

‘Heel leuk. Maar bemoei je er verder niet mee’,
waarschuw ik.

Emma grijnst.

‘Ik wist het! Jullie passen goed bij elkaar.’

‘Naila en Emma, letten jullie op?’, zegt mevrouw
Fransen.

Ze wil iets uitleggen over wiskunde. Maar dat
snap ik al. Ik staar naar buiten en denk aan Rico.
Hij is niet alleen leuk. Ik vind hem heel erg leuk.
Wat zou hij van mij vinden? Vindt hij mij alleen
leuk of ook heel erg leuk?

Door het raam zie ik mijn broer, Karim. Hij
praat met een paar vrienden op het schoolplein.
Er is ook een meisje bij. Zou dat zijn vriendin
zijn? Karim neemt zijn vriendinnen nooit mee
naar huis.

En hij zal ook nooit met een van hen trouwen, denk ik. Papa wil dat Karim met een gelovig meisje trouwt.

Zou ik ooit met Rico kunnen trouwen? Mijn hart maakt een sprongetje. Zouden mijn ouders hem accepteren?

Emma stoot me aan.

‘Hé, dromer. Moet je kijken.’

Ze wijst naar haar mobiel. Die houdt ze onder de tafel. Mevrouw Fransen heeft gelukkig niets in de gaten.

‘Rico heeft een foto gepost op Insta’, zegt Emma. Ik kijk naar de foto van Rico. Het is een hart van goud.

Emma grinnikt: ‘Dat doet hij niet zomaar, Naila.’

Mijn hart klopt snel.

‘Wat bedoel je?’, vraag ik.

‘Wat denk je zelf?’, lacht Emma. ‘Die gast is verliefd op je!’

'Die gast is verliefd op je!'

School

De bel gaat. Ik pak mijn tas en sta op.

‘Blijf je even?’, vraagt mevrouw Fransen.

Vragend kijk ik haar aan. Heb ik iets fout gedaan? Ik heb vandaag niet opgelet. Maar ik haal goede cijfers. Dus wat is het probleem?

‘Later’, zwaait Emma.

Iedereen gaat het lokaal uit. Mevrouw Fransen doet de deur dicht en vraagt of ik ga zitten.

‘Geen zorgen, Naila’, zegt ze. ‘Er is niets ergs, hoor. Ik wil gewoon even met je kletsen.’

Opgelucht ga ik zitten. Maar ik ben wel benieuwd waar ze het over wil hebben.

‘Hoe gaat het met je?’, vraagt mevrouw Fransen.

‘Goed’, zeg ik.

‘Hoe vind je het op school?’

‘Prima.’

‘Echt?’

‘Ja hoor, hoezo?’

Mevrouw Fransen kijkt me vriendelijk aan.

‘Je haalt zulke goede cijfers’, zegt ze. ‘Verveel je je niet?’

‘Nou ja, een beetje wel’, zeg ik eerlijk.

‘Zou je niet liever naar de havo willen?’ vraagt mevrouw Fransen.

Ik wil ja zeggen, maar dan denk ik aan Rico. Rico zit in de vierde.

‘Nee’, antwoord ik. ‘Maar ik zou wel twee klassen willen overslaan.’

Mevrouw Fransen moet lachen. Maar dan ziet ze dat ik serieus ben.

‘Waarom wil je dat?’, vraagt ze.

Ze vraagt wel erg veel. Ik denk even na. Ik kan natuurlijk niet zeggen dat ik bij Rico in de klas wil.

‘Ik wil graag snel van school af’, zeg ik.

Mevrouw Fransen fronst.

‘Waarom?’

‘Omdat ik ... eh ... naar het mbo wil’, stamel ik.

Mevrouw Fransen kijkt mij nieuwsgierig aan.

‘Welke opleiding wil je dan gaan doen?’, vraagt ze.

Ik kijk naar het korte stekelhaar van mevrouw Fransen.

‘Ik wil kapper worden’, verzin ik.

‘Aha.’

Ze kijkt me ongelovig aan.

‘Je kunt geen twee klassen overslaan, Naila.’

De deur van het lokaal gaat open.

De leerlingen voor de volgende les komen binnen.

Mevrouw Fransen staat op.

‘Denk er goed over na, Naila’, zegt ze. ‘En overleg eens met je ouders. Ik denk dat je de havo makkelijk aankan.’

Ik sta ook op.

‘Dank u wel, mevrouw.’

Snel ga ik de klas uit.

Kokoskoekjes

‘Mag ik koekjes bakken?’

Mama kijkt mij verrast aan.

‘Tuurlijk! Dat is lang geleden. Heb je geen huiswerk?’

‘Al af’, zeg ik.

Ik zeg niks over het gesprek met mevrouw Fransen. Ik ga dat echt niet met mijn ouders overleggen. Want als ik naar de havo ga, dan moet ik naar een andere school. Maar ik wil bij Rico op school blijven.

‘Ik help je’, zegt mama.

Ik knik en pak alles wat we nodig hebben.

Samen maken we kleine bolletjes deeg.

Ondertussen vertelt mama over mijn nicht.

‘Amira doet alles wat Allah heeft verboden’, zegt ze.

‘Ze draagt hele korte rokjes. En ze rookt.

Vroeger speelden jullie vaak samen, weet je nog?’

Nu is het beter als je haar niet spreekt. En ik ben blij dat jij je niet zo gedraagt. Wat een schande.’

Ik denk aan Amira. Ze lijkt een beetje op Emma.

Zelf zou ik hun kleren niet aantrekken.

Papa en mama zouden me het huis uitzetten.
Maar laatst droeg Emma een goudkleurig rokje.
Dat vond ik wel mooi.

Mama stopt de deegbolletjes in de oven.
Ik was mijn handen. Dan meng ik de abrikozenjam
en het oranjebloesemwater. Het mengsel lijkt
wel goud.

‘Mam, hoe heb je papa leren kennen?’, vraag ik.
Ze strooit geraspte kokos op een bord.

‘Mijn ouders kozen hem uit’, zegt ze.

‘Was je verliefd op hem?’, vraag ik.

Mama kijkt naar het bord met kokos.

‘Ach, wat is verliefd? Het is goed zo’, zegt ze.

Tja, wat is verliefd eigenlijk? Zijn dat die kriebels
in mijn buik? Heeft mama die niet gevoeld? En
moet je verliefd zijn om te trouwen?

‘Een man moet goed voor je zijn’, zegt mama.

‘Dat is belangrijk. Het moet een gelovige, lieve
man zijn. Met een goede baan. En hij moet
samen met jou een gezin stichten.’ Ze lacht.

‘Dat is bij mij wel gelukt.’

‘Een man moet goed voor je zijn.’